

AT internetconsultatie 13 cm band.

De verwachte effecten van de voorgestelde regeling is groter dan in de toelichting op de website is aangegeven.

Deze reactie gaat over punt E, waarbij de 'op afstand bestuurdde luchtvaartuigen' worden toegevoegd aan 'mobiele communicatie' in dit frequentiegebied.

In het onder E genoemde frequentiegebied vinden een groot aantal (internationale) activiteiten en experimenten plaats door zendamateurs, zoals:

- smalband (analoge en digitale) verbindingen, zowel rechtstreeks als via maanreflectie,
- digitale en FM signalen voor rechtstreekse spraak verbindingen,
- satellieten (en signalen vanaf het Internationaal Space Station),
- Digitale en FM televisiesignalen,
- Bakens,
- Repeaters,
- Etc.

Aangezien de zendamateurs een vergunning hebben op secundaire basis zullen zij dus de betreffende activiteit moeten staken op het moment dat een primaire gebruiker het betreffende frequentiegebied in gebruik neemt. Hoe is door de secundaire gebruiker vast te stellen dat met een legale primaire gebruiker te maken is? Op dit moment worden in dit spectrum herhaaldelijk illegale signalen aangetroffen zoals van hijskranen, persoonlijke videolinken en hobby-drones. In ieder geval zijn er voldoende signalen in die band die geen idee hebben van primaire of secundaire gebruikers. Mogelijk is hierdoor al sprake van maatschappelijk belang om deze band te ontzien.

De huidige manier waarop zendamateurs beperkingen worden opgelegd in onnodig grote gebieden t.a.v. de huidige mobiele communicatie is nog niet eens adequaat geregeld. Uitbreiding naar op afstand bestuurdde luchtvaartuigen zal de willekeur alleen groter maken.

Het is niet duidelijk of de uitbreiding naar de op afstand bestuurbare luchtvaartuigen betekent dat de betreffende luchtvaartuigen gaan zenden, ontvangen of bestuurd gaan worden in het betreffende spectrum. (Denk hierbij tevens aan de hierboven genoemde illegale gebruikers van de band en daaruit voortvloeiende risico's).

Daarbij is beïnvloeding onderling net zo onderhevig aan het onduidelijke toekenningsbeleid zonder de toevoeging van luchtvaartuigen. Hier zou een compatibiliteitsstudie aan ten grondslag moeten liggen. De secundaire gebruiker wordt onredelijk geweerd omdat niet eens is aangetoond dat de primaire gebruiker daar last van zou kunnen hebben. Primaire gebruikers kunnen elkaar net zo mogelijk hinderen.

Daarnaast komen de signalen ook over de grenzen van naburige landen, zeker wanneer de troposferische omstandigheden zich daarvoor lenen.

Wat betreft de uitgifte van de vergunningen voor de betreffende luchtvaartuigen: het is niet duidelijk of die een semi-permanent karakter krijgen of dat die per activiteit (voor een bepaald geografisch gebied) voor een bepaalde periode wordt aangevraagd/uitgegeven.

Het zou logisch zijn als bij uitgifte van een dergelijke vergunning gekeken wordt naar andere activiteiten van de secundaire gebruiker (frequentie/bandbreedte) in dat gebied. Op dit moment lijkt het een willekeur die onnodig is. Zou het stuk 2320 tot 2322 (zoveel mogelijk) worden ontzien zou dat een groot aantal experimenten en gebruikers al tegemoet komen. Voor de bredere ATV signalen zou een aansluitend 'zoveel mogelijk ontzien' frequentiegebied ook welkom zijn.

Het lijkt me dat beleidsmatig de huidige situatie eerst geëvalueerd moet worden en een duidelijke risico-analyse moet zijn gedaan voordat het primaire gebruik wordt uitgebreid. Zeker indien besturingssignalen ook in dit spectrum worden uitgezonden zijn er teveel variabelen en onduidelijkheden om dat veilig te kunnen doen.

Chris van den Berg PA3CRX